

Les autoritats competents dels dos països poden sol·licitar altres documents o la informació addicional que considerin necessària.

En principi, abans del començament del rodatge de la pel·lícula, s'ha de sotmetre a les autoritats competents el guió definitiu (incloent-hi els diàlegs).

Es poden fer esmenes al contracte original quan aquestes siguin necessàries i, inclusivament, el reemplaçament d'un coproductor, però aquestes s'han de sotmetre a l'aprovació de les autoritats competents dels dos països, abans de concloure la producció. Només es permet el reemplaçament d'un coproductor en casos excepcionals i a satisfacció de les autoritats competents dels dos països.

Les autoritats competents s'han de mantenir informades mútuament sobre les seves decisions.

El present Acord va entrar en vigor el 30 de gener de 2004, data de l'última nota de comunicació de compliment de tràmits interns per a la subscripció de tractats internacionals, d'acord amb el que estableix l'article XX.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 11 de febrer de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

4346 *CORRECCIÓ d'errades del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Turquia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal d'impostos sobre la renda, fet a Madrid el 5 de juliol de 2002.* («BOE» 60, de 10-3-2004.)

Havent observat errades en la inserció del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Turquia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal d'impostos sobre la renda, fet a Madrid el 5 de juliol de 2002, el text del qual va ser publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 16, de 19 de gener de 2004, i en el suplement en català número 4, de 2 de febrer de 2004, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

Pàgina 806, a l'article 5.5.a), on diu: «en nom de l'empresa, llevat que les activitats d'aquestes persones», ha de dir: «en nom de l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona».

Pàgina 807, a l'article 10.6, on diu: «resident en un Estat contractant», ha de dir: «resident d'un Estat contractant».

Pàgina 809, a l'article 17.3, on diu: «en un Estat contractant estan exemptes d'imposició d'aquest Estat si la visita a aquest Estat», ha de dir: «en un Estat contractant estan exemptes d'imposició en aquest Estat si la visita a aquest Estat».

Pàgina 810, a l'article 18.2, on diu: «o durant un període de temps especificat o determinant en virtut d'una obligació», ha de dir: «o durant un període de temps especificat o determinable en virtut d'una obligació».

MINISTERI D'HISENDA

4347 *REIAL DECRET LEGISLATIU 3/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.* («BOE» 60, de 10-3-2004, i «BOE» 61, d'11-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la

renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció que en fa la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix que el Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini de 15 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els textos refosos de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents i de l'impost sobre societats.

Aquesta delegació legislativa té l'abast més limitat dels que preveu l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic i no inclou cap autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Aquesta habilitació té per finalitat dotar de més claredat el sistema tributari mitjançant la integració en un únic cos normatiu de les disposicions que afecten aquests tributs, i amb això contribueix a augmentar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

En exercici d'aquesta autorització s'elabora aquest Reial decret legislatiu, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

II

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 10 de desembre de 1998, va suposar una profunda reforma de l'impost per adaptar-lo al model vigent als països del nostre entorn, i es va constituir en un instrument eficaç per a la creació de llocs de treball, el foment de l'estalvi i, en definitiva, el creixement econòmic.

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, des de la seva entrada en vigor l'1 de gener de 1999, ha experimentat importants modificacions, entre les quals cal destacar les introduïdes per les normes següents:

a) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, que va introduir diverses modificacions a l'articulat de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, entre les quals cal esmentar determinades mesures relatives al tractament fiscal dels plans de pensions i assegurances de vida, la reducció a un any del termini per integrar els guanys i les pèrdues patrimonials en la part especial de la renda del període impositiu i la reducció dels tipus de gravamen especials en línia amb la rebaixa impositiva portada a terme, en el seu moment, per la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

b) La Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, que va introduir modificacions que afecten, bàsicament, les escales i els tipus de gravamen i la deducció per inversió en habitatge habitual.

c) L'esmentada Llei 46/2002, de 18 de desembre, la més important de les reformes realitzades de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, que va introduir modificacions que, fonamentalment, tenen per objecte millorar la tributació dels rendiments del treball i el tractament fiscal de la família, així com el foment de l'estalvi previsió a llarg termini. Així mateix, en línia amb l'objectiu de facilitar la conciliació de la vida laboral i familiar, es va crear una deducció en quota per a les mares amb fills menors de tres anys que treballin fora de la llar. Finalment, la secció 2a del títol VII de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, ha sofert una profunda transformació com a conseqüència de la supressió del règim de transparència fiscal interna, que passa a regular, en el seu lloc, les entitats en règim d'atribució de rendes.